

Auteur: Cor E. Bijl

Datum: 7 januari 2016

Aantal woorden: 970

De betekenis en de oplossing van het moslimfundamentalisme.

De evolutie verloopt van gevangenschap van de materie naar het vrij zijn erin. Of anders gezegd: van deel zijn naar geheel zijn, van dualiteit naar singulariteit, van onvolmaakt (onheel) zijn naar volmaakt (heel) zijn, van afgescheiden zijn van het leven/de natuur/God naar het één zijn ermee, van gevangenschap van de in gedachten gevatte en dus kenbare wil van bewuste en onbewuste gevoelens naar het vrij/los zijn ervan en bijgevolg in overgave zijn aan de onkenbare Wil van het Ware Zelf als zijnde de waarnemer, het bewustzijn, van gedachten en gevoelens. Kortom, van ego naar Zijn.

We zijn nog steeds op zoek naar harmonie, volmaaktheid, echtheid, eenheid, balans, de hemel op aarde, het paradijs, Utopia, de ideale wereld, het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn. Vaak denken we dat we het al hebben, maar dat is tijdelijk en slechts schijn omdat het gebaseerd is op houvast dus op iets hebben zoals rijkdom, waarheden, relaties, identiteit, e.d. terwijl er geen vastigheid bestaat in het universum. Dat betekent dat we het Zijn nog niet gerealiseerd hebben. De oorzaak daarvan is het feit dat het ego letterlijk moet sterven om het Zijn te realiseren. De kracht die het ego derhalve in stand houdt is doodsangst en de meer oppervlakkige uitingen daarvan zoals machteloosheid, miskenning, onzekerheid, angst, jaloezie, begeerte, enz. Het is logisch dat als de wil van deze gevoelens, dus van het ego, wordt gevolgd dat dan het ego in stand blijft. Die wil is de kenbare wil die we in ons dagelijks leven hebben of willen hebben. Wat de wil van het ego doet om zichzelf in stand te houden, is het onderdrukken en vermijden van gevoelens. Want, paradoxaal genoeg, leidt het toelaten van gevoelens tot het bevrijden ervan en dus tot het Zijn. Als gevolg van deze eigenschap van het ego vinden we het over het algemeen moeilijk gevoelens te duiden, laat staan toe te laten. Want doen we dat wel, dan zijn we zweverig, soft, een loser, geen man, enz. Tot op heden is de wil van het ego oppermachtig. Vandaar onze niet aflatende zoektocht naar ons Zijn. Maar zoals aan het begin van dit verhaal duidelijk gemaakt is, is het ego dualistisch en dus de staat van intrinsieke onbalans die zelfdestruectief is en dus eens moet eindigen. Vandaar onze Bijbelse begrippen Apocalyps, Laatste Oordeel, Einde der tijden, e.d. In deze tijd wordt de climax van deze zelfdestructie en dus het einde van het ego bereikt. Dat geschiedt in de vorm van de klimaatcrisis die de mensheid als geheel bedreigt. Om dat te voorkomen dienen we ons van ons ego te bevrijden. Dat geschiedt vanzelfsprekend door het bewust worden en toelaten van onze onderdrukte gevoelens. Om die onderdrukkende en vermijdende kracht van het ego te doorbreken helpt het leven, die op niets anders uit is dan het realiseren van ons Zijn, ons één zijn met het leven, daarbij. Het doet dat door middel van crisis, van confrontatie, die gebeurt ook al wil ons ego dat niet. Aangezien de klimaatcrisis nog een 'ver van ons bed show' is, heeft het leven crises gecreëerd die ons meer en diep raken zoals de financiële en economische crisis, de identiteitscrisis, de gedeeltelijke terugkeer van de Koude Oorlog, de vluchtelingencrisis, de werkgelegenheids crisis, enz.

De betekenis van het moslimfundamentalisme.

De crisis die ons het diepst raakt is het brute geweld van de terroriserende moslimfundamentalisten. Dat geweld raakt immers onze doodsangst. Die crisis is dus onze krachtigste helper naar het Zijn. Bovendien confronteert het ons met het verlies van ons geloof in God of beter gezegd in de God die door het instituut kerk is geschapen, dus in onze institutionele God. Die confrontatie is nodig, omdat we met dat verlies het kind (God) met het badwater (de institutionele God) hebben weggegooid terwijl het Zijn het één zijn met God is. De moslims helpen ons dus met het bewust worden van de doodsangst die in ieder van ons huist en met het bestaan van God. Dat betekent dat ze ons helpen met de ontwikkeling van het Zijn waarin doodsangst toegelaten moet worden om ervan bevrijd te worden en zodoende éénheid met God te realiseren.

De oplossing van het moslimfundamentalisme.

De moslimfundamentalist legitimeert zijn daden op grond van de Koran, het heilige boek dat volgens de Islam door God is ingegeven. Volgens hem heeft God dus maar één keer gesproken en dienen die uitspraken als waarheid, als dogma, als bron van zelfsturing, dus als *te kennen wil uit het verleden* in het nu te worden gehanteerd. Dit betekent voor hem dat God niet rechtstreeks in het hier en nu werkzaam is, ook al zegt hij vaak 'Als God het wil'. Vanwege het heilige geloof in de Koran is de moslimfundamentalist volmaakt dogmatisch en daardoor niet ontvankelijk voor andere waarheden c.q. dogma's als bijvoorbeeld de normen en waarden van het Westen, ook al zijn die in overeenstemming met de mensenrechten. Voor de oplossing van het moslimfundamentalisme is het dus niet effectief om met westerse waarheden aan te komen. Het enige wat rest is de moslimfundamentalist iets aan te bieden dat zijn geloof overstijgt en dat is zijnsontwikkeling als zijnde de methode ter bevrijding van dogma's en daarmee ter eenwording met God en diens *niet te kennen maar wel te ervaren Wil in het hier en nu*. Echter, zijnsontwikkeling is het grootste taboe van het westen en wordt daardoor vrijwel niet toegepast. Sterker nog, het werd in het verleden vaak met veel geweld bestreden en tegenwoordig als zweverig en onwetenschappelijk weggezet en daardoor genegeerd. Dit ondanks het feit dat het diens Verlichting, diens ondogmatisering, voltooit. En ondanks het feit dat de westerse wetenschap het maakbaarheidsidee als zijnde de bron van dogma's tot illusie heeft verklaard en de westerse mens massaal aan het ont-dogmatiseren oftewel aan het individualiseren is. Het westen kan zichzelf dus niet als voorbeeld stellen en dat maakt ongeloofwaardig. Dat kan alleen ondervangen worden door aan zijnsontwikkeling te doen waarmee het naast de oplossing van de apocalyptische klimaatcrisis en de realisering van haar diepste ideaal nog een reden voor zijnsontwikkeling heeft.